

Иовков, Tolbuhin, 1950, 45 p.). Culegerea cuprinde pǎziile: *Luceafǎrul*, *Împǎrat și proletar*, *Din valurile vremii*, *O mamă*, *Viața*, *Somnoroase păsărele* și *Dintre sute de catarge*. Textul e precedat de o scurtă biografie și un portret al lui Eminescu.

Tǎlmăcitorul, poetul bulgar Boris Kolev, a știut să redea nealterat în limba bulgară atit conținutul pǎziilor cit și forma și muzicalitatea versurilor.

O greutate s-a ivit, chiar de la început, în traducerea titlului „*Luceafǎrul*”. De oarece, corespondentul acestuia în limba bulgară este forma *вечерница*, cuvint de genul feminin, poetul bulgar a deslegat în chip fericit această problemă. El a păstrat în titlu forma *Hiperion*, folosită și de Eminescu în cuprinsul poemei sale, iar acolo unde rima, ritmul, aliterațiile și muzicalitatea versului cereau întrebuințarea acestei forme, traducătorul a recurs la nume populare bulgărești: *Zvezdan* sau *Zvezdin*.

Și bine a făcut. Pentru a ilustra cele de mai sus redăm, însoțită de traducerea lui Kolev, prima strofă din *Luceafǎrul*:

„A fost odată ca-n povești
A fost ca nici odată
Din rude mari împărătești
O prea frumoasă fată.

Живяла князюга-като
във приказка старинна
от славно царско потекло
красавица невинна

A. C.

★

„Cea mai veche cronică rimată așa zisă a lui Dalimul” (*Nejstarší česká rymovaná kronika tak řečeného Dalimila*, Vechile monumente ale literaturii cehe, Editura Academiei cehe, vol. 18, Praga 1957, p. 343), apărută anul trecut, constituie o importantă contribuție la teoria și practica textologică a specialiștilor cehi. Ediția a fost îngrijită de prof. B. Havránek și J. Daňhelka, iar comentariul istoric se datorește docentului Zdeněk Kristen.

Tr. I. — N.

★

Numărul 2 al revistei „*Slavia*” (1956) a fost închinat prof. dr. Josef Vajs cu prilejul împlinirii a 90 ani (n. în 1865). Venerabilul profesor ceh, a cărui activitate s-a desfășurat alături de atîția alți slaviști cehi de seamă, Jan Gebauer, Fr. Pastrnek, M. Weingart și a., a pus, prin lucrările și cercetările sale, în domeniul vechilor texte slave, pietre de temelie la propășirea cunoștințelor de slavistică, în genere. Toate contribuțiile din acest număr privesc probleme legate de evoluția, structura, limba și istoria vechilor texte slavone.

Tr. I. — N.

★

Note istorice despre Marcianopolis (*Исторически бележки за Марцианопола*) publică arheologii bulgari, M. Mircev și Goranka Tonceva în nr. 6/1956, p. 69—79 din „*Istoričeski pregled*”. G. Tonceva ne-a vizitat țara în august 1957, cu prilejul unei călătorii de studii pe care a întreprins-o în Polonia. Cu acel prilej, d-sa s-a interesat de descoperirile arheologice din țara noastră. În articolul citat, autorii arată că cetatea Marcianopolis, care se găsea la 18 mile depărtare de Varna de azi, a fost întemeiată de împăratul Traian în primii ani al secolului al II-lea al e.n. și s-a numit astfel după numele sorei împăratului, Marciana. Orașul a cunoscut o viață activă și a dăinuit pînă în timpul întemeierii statului bulgar (sec. VII, e.n.), cînd bulgarii și-au stabilit capitala nu departe de Marcianopolis, pe riul Pliska. Autorii amintesc că, în 1643, papa Urban al VII-lea, ridicînd pe bosniacul Marko Bandulovici (Bandini) la rangul de arhiepiscop al catolicilor din Bulgaria nord-estică și din ținuturile de peste Dunăre i-a dat titlul „de Marcianopol”.

A. C.

★